

Broj: S1 2 K 002598 11 K (X-KRN-10/894)
Sarajevo, 18.05.2011. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Branko Perić, kao predsjednik vijeća, te sudije Hasija Mašović i Tatjana Kosović, kao članovi vijeća, u krivičnom predmetu protiv optuženog D.E., zbog krivičnog djela *Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH)* u sticaju sa krivičnim djelom *Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH*, postupajući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KT 0000369 10 od 27.10.2010. godine, potvrđenoj dana 01.11.2010. godine, a izmijenjene dana 29.04.2011.godine, nakon održanog glavnog pretresa, u prisustvu optuženog D.E., njegovog branioca Z.S., te tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Uzunović Sene, dana 18.05.2011. godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

OPTUŽENI:

D.E zv. „K.“, sin ... i ... rođene ..., rođen godine u N.P., nastanjen u naselju V., opština I., po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju mesar, nezaposlen, oženjen, JMBG ..., osuđivan zbog krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz člana 304. st 1. KZ F BiH,

K R I V J E

Što je:

Kao pripadnik grupe ljudi, u smislu člana 1.stav 17. KZ BIH, koju grupu su pored njega činili R.I. i R.N., te više NN, a njemu poznatih osoba iz B.H. i RS., posredovao u međunarodnom prometu oružja bez dozvole propisane zakonom Bosne i Hercegovine, odnosno protivno članu 5. Zakona o uvozu i izvozu oružja i vojne opreme i kontroli izvoza i uvoza proizvoda dvojne namjene (Službeni list BiH broj 5/03, 33/03 i 14/05), a po prethodnom dogovoru sa R.I., koji je oružje nabavljao radi međunarodne prodaje iz BiH u Srbiju za njemu poznate naručioce, marta 2010. godine, od njemu poznatog lica, nabavio i predao R.I. tri pištolja: marke „Makarov“ kalibra 9 mm, fabričkog broja BE 29306, marke „CZ“ model M 57, kalibra 7,62 mm sa 7 komada municije i marke „Makarov“, kalibra 9 mm fabričkog broja BA 30 2595 sa 5 komada municije, koje oružje, spakovano u PVC kesu, je dana 23.03.2010.

godine R.I. predao vozaču autobusa firme C., G.M., koji je vozio na liniji S.-N.P., rekavši mu da pošiljku preda R.N. u N.P., ne govoreći mu šta je sadržaj pošiljke, nakon čega je istog dana oko 14,00 časova R.N. na autobuskoj stanici u N.P. R.S., od vozača preuzeo pošiljku sa navedenim oružjem-pištoljima, da bi neposredno nakon toga R.N. bio lišen slobode od strane MUP-a R S.,

dakle, kao pripadnik grupe ljudi u smislu člana 1. stav 17. KZ BiH, posredovao u međunarodnom prometu oružja bez dozvole propisane zakonom Bosne i Hercegovine,

čime je, počinio krivično djelo *Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. KZ BiH* u sticaju sa krivičnim djelom *Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH*, a sve u vezi člana 53. KZ BiH,

pa mu Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu članova 39., 40., 42. i 48. Krivičnog zakona BiH, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH,

- za krivično djelo *Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. KZ BiH*, utvrđuje:

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

- za krivično djelo *Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav2. KZ BiH*, utvrđuje:

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI

Te ga primjenom člana 53. KZ BiH,

OSUĐUJE

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE I 3 (TRI) MJESECA

Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog D.E. trajno se oduzimaju predmeti privremeno oduzeti po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne

agencije za istrage i zaštitu, broj 17-02/3-7/10 od 12.04.2010. godine i pohranjeni u KDP-u Tužilaštva BiH, i to :

1. Lovačka puška CZ /Sačmarica 12/ ser.br.12243
2. Jedna (1) patrona za lovačku pušku cal. 12/70
3. Jedan (1) pištoljski okvir za municiju kapaciteta 15 metaka
4. Dvadesetosam (28) pištoljskih metaka cal.6,35 mm
5. Tri (3) pištoljska metka cal.9 mm Makarov
6. Jedan (1) pištoljski metak cal.9x17 mm (kratka devetka)
7. Sedam (7) metaka cal.7,62x39 mm
8. Dvadesettri (23) pištoljska metka cal. .45 AUTO
9. Deset (10) patrona za lovačku pušku cal.12/70
10. Dva (2) pištoljska metka cal.6,35 mm
11. Dva (2) metka cal.7,62x25 mm
12. Šest (6) metaka cal. 7,62x39 mm
13. Sedamnaest (17) metaka cal. .45AUTO
14. Jedan (1) pištoljski okvir za municiju kapaciteta 15 metaka
15. Dva (2) pištoljska okvira za municiju kapaciteta 9 metaka
16. Sedam (7) okvira za nizanje po 5 komada metaka
17. Devetnaest (19) metaka cal.7,62x39 mm
18. Dvadesetšest (26) metaka cal.7,9x57 mm

Na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP-a BiH, optuženi se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka čiju će visinu Sud odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optužba

Dana 27.10.2010. godine Tužilaštvo BiH podiglo je optužnicu broj: T200KT0000369 10 od 27.10.2010. godine kojom se D.E. tereti da je počinio krivično djelo iz člana 193. stav 1. KZ BiH u sticaju sa krivičnim djelom iz člana 249. stav 2. KZ BiH, sve u vezi člana 53. KZ BiH. Istom optužnicom obuhvaćeni su optuženi P.V., M.D. i S.K., koji su zaključili sporazume o priznanju krivice, te je postupak u odnosu na njih razdvojen i pravosnažno okončan.

Tokom dokazanog postupka tužilac je saslušao, u svojstvu svjedoka G.M., te vještake – stručna lica K.I., Č.A. i S.E.. Materijalni dokazi koje je tužilac prezentovao i uveo kao dokaz su: Dopis Državne agencija za istrage i zaštitu 17-02/3-04-1-116-56/10 od 18.05.2010. g. (DT1), Izvještaj Državne agencije za istrage i

zaštitu, br. 17-02/3-04-1-116-/10 od 18.05.2010. godine (DT1a) Naredba Suda BiH broj X-KRN/10/894 od 08.03.2010.godine (DT2), Naredba Suda BiH broj X-KRN/10/894 od 08.03.2010.godine (DT3), Naredba Suda BiH broj X-KRN/10/894 od 06.04.2010.godine (DT4), Ispravka naredbe Suda BiH broj X-KRN-10/894 od 06.04.2010.godine (DT4a), Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-02/3-04-1-116-74/10 od 25.08.2010.godine (DT5), Zahtjev Državne agencije za istrage i zaštitu 17-02/3-04-1-116-66/10 od 25.06.2010. godine (DT5a), Informacija Ministarstva broj 02-03-25-6/10 od 30.06.2010. godine (DT5b), Dopis Suda BiH broj X-KRN-10/894 od 14.04.2010.godine (DT6), Službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-04-1-116-17/10 od 12.04.2010. godine (DT7), Naredba za pretres stana, drugih prostorija i pokretnih stvari broj:17-02/3-04-1-116-12/10 od 12.04.2010. godine (DT7a), Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari17-02/3-9/10od 12.04.2010. god (DT7b), Potvrda o privremenom oduzimanju predmcta broj:17-02/3-7/10 od 12.04.2010. godine (DT7c), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu 17-02/3-04-1-116-31/10 od 04.05.2010. godine (DT8), Fotodokumentacija, broj 17-02/8-04-1-20/10 od 23.04.2010.godine (DT8a), Zahtjev za pružanje pravne pomoći Tužilaštva BiH broj KT 148/10 od 30.04.2010. godine (DT9), Dopis Tužilaštva za organizovani kriminal B. KTP 325/10 od 02.06.2010. (DT10), Kriminalističko-tehnička dokumentacija PU N., br. 362/2010. od 12.04.2010. godine (DT 10a), Rješenje o sprovođenju istrage Višeg suda u N. Ki.br. 224/10 od 13.04. 2010. godine (DT 10b), Zapisnik o vještačenju Ministarstva R S broj 521/10 od 12.04.2010. godine (DT10c), Zapisnik o fizičko-hemijskom veštačenju broj 234-2-12007/10 od 13.04.2010 (DT 10d), Dvije potvrde o privremeno oduzetim predmetima br. KU-22/10 od 11.04.2010. godine (DT10e), Presuda opštinskog suda u S. broj K 458/99 od 10.11.1999. godine (DT11), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-09/2-04-7-582-2/10 od 24.05.2010.godine (DT 12), Službeni izvještaj SIPA broj 17-09/2-04-7-582-2/10 od 21.05. 2010. g o vještačenju digitalnih podataka (DT 12a), Izvještaj, D.E. SIM kartica iz Nokia 6300 (DT 12b), Izvještaj, D.E. Nokia 6300 (DT 12c), CD SIPA 17-09/2-04-7-582-2/10 (DT12d), Dopis Federalne uprave policije broj 09-14/1-4-04-5-2417/10 od 07.06.2010.godine (Dt 13), Balističko vještačenje broj 09-14/1-4-04-5-2417/10 od 07.06.2010.godine (DT13a), Prpratni akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-02/7-PO-04-1-116-77/10 od 16.09.2010.godine (DT14), Analiza telefonskih listinga broj 17-02/7-04-1-35/10 od 15.09.2010.godine sa šematskim prikazima (DT14a), CD sa telefonskim listinzima (DT 14b), Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-02/3-04-1-116-57/10 od 18.05.2010.godine (DT15), Službena zabilješka za 09.03.10 (DT 15a), Službena zabilješka za 10.03.10 (DT 15b), Službena zabilješka za period od 11- 15.03.10 (Dt 15c), Službena zabilješka za period 16/17.03.10 (Dt 15d), Službena zabilješka za period 17/18.03.10 (DT 15e), Službena zabilješka za period 18/19.03.10 (DT 15f), Službena zabilješka za period 19/22.03.10 (DT 15g), Službena zabilješka za period 22/23.03.10 (DT 15h), Službena zabilješka za period 23/24.03.10 (DT 15i), Službena zabiljška za period 24/25.03.10 (Dt 15j), Zahtjev Tužilaštva BiH broj KT 148/10 od 20.05.2010.godine za pomoć Specijalnom tužilaštvu za organizovani kriminal B. (DT16), Dopis Tužilaštva za organizovani kriminal R S. br. KTP-325/10 od 09.07.2010. godine sa

prilozima (DT 17), Dopis Višeg javnog tužilaštva N.P. broj KT 46/10 od 07.07.2010.godine (DT 17a), Krivična prijava PU N.P. broj KU-217/10 od 24.03.2010. godine protiv R.N. (DT 17b), Potvrda o privremeno oduzetim predmetima od 23.03.2010.(DT 17c), Službena beleška Područne policijske uprave u N.P. od 23.03.2010. godine (DT 17d), Rješenje Višeg suda u N.P. o sprovođenju istrage protiv R.N. broj 238/10 od 25.03.2010. godine (DT 17e), Optužnica Višeg javnog tužilaštva N.P. br. KT 46/10 od 24.03.2010. godine (DT 17f), Izvještaj Policijske uprave N.P. o pregledu oružja broj:234-2-1437/10 od 10.04.2010.godine (DT 17g), Dopis firme C.E. broj 1/5903/10 od 21.06.2010. godine (DT 18), Naredba Suda BiH broj X-KRN-10/894 od 18.03.2010.godine telekom operaterima za dostavljanje listinga(DT19), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu br. 17-09/7-04-7-306-293/10 od 22.06.2010.godine(DT 20), Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu br. 17-09/7-04-7-306-293/10 od 23.06.2010. godine(DT20a), Akt Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-09/7-04-7-306-395/10 od 27.08.2010. godine(DT20b), Informacija Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-09/7-04-7-306-394/10 od 27.08.2010.godine(DT20c), DVD označen kao „Naredba Suda BiH br.X-KRN-10/894 od 08.03, 18.03. i 06.04.2010.godine, STRIJELAC 1-1, za period od 24.3.2010.-8.4.2010.godine, DVD označen kao „Naredba Suda BiH br.X-KRN-10/894 od 08.03,18.03. i 06.04.2010.godine, STRIJELAC 1-1, za period od 9.3.2010.-24.3.2010.godine“ i DVD označen kao „Naredba Suda BiH br.X-KRN-10/894 od 08.03,18. 03. i 06.04.2010.godine, STRIJELAC 3-1, za period od 9.3.2010.-8.4.2010.godine (DT20d) Analiza telefonskih kontakata Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-02/7-PO-04-1-116-78/10 od 14.10.2010.godine (DT21), Naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 000369 10 od 27.08.2010.godine(DT21a), Nokia 6300 mobitel privremeno oduzet sa potvrdom o oduzimanju(DT 22), Akt SIPA i odluka o skidanju oznake tajnosti (DT23) i Akt Ministarstva, odluka o skidanju oznake tajnosti (DT24).

Dana 29.04.2011. godine Tužilaštvo BiH dostavilo je Sudu izmijenjenu optužnicu u odnosu na optuženog D.E. u skladu sa odredbom člana 275. ZKP BiH, a na temelju činjeničnog stanja utvrđenog u toku glavnog pretresa, i to u tački 4. optužnice, na način da je u trećem redu činjeničnog opisa iza riječi R.N. dodate su riječi „te više NN a njemu poznatih osoba iz BiH i R S.“.

U završnoj riječi tužilac je izveo analizu iskaze svjedoka i vještaka optužbe, kao i uloženi materijalni dokazi, nakon čega je zaključio da je optužba dokazala krivicu optuženog za djela koja su mu optužnicom stavljena na teret. Tužilac je predložio da Sud optuženog oglasi krivim i izrekne mu kaznu zatvora u skladu sa zakonom, te da mu se izrekne mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta koji su pribavljeni počinjenjem krivičnog djela, a koji su pronađeni i privremeno oduzeti prilikom pretresa.

2. Odbrana

Odbrana je u dokaznom postupku osporavala navode optužnice izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka R.F., P.A., R.J., K.E. i D.A, te dokazom materijalne prirode – uvidom u Kupoprodajni ugovor od 04.08.1997. godine (DO 1).

U završnoj riječi, branilac optuženog se posebno osvrnuo na prigovore koji su isticani tokom cijelog glavnog pretresa, a koji se prvenstveno tiču pitanja zakonitosti izvršenog pretresa i zakonitosti izvođenja dokaza na glavnom pretresu preslušavanjem selektovanih telefonskih razgovora.

Odbrana je posebno ukazivala da optužba nije dokazala vrijeme mjesto i način na koji je optuženi prodao oružje R.I, kao i navode da je D.E. pripadnik grupe ljudi kako je to navedeno u optužnici, ističući da je on sa R.I. u rodbinskim i prijateljskim odnosima, a da R.N. nije nikada vidio niti komunicirao sa njim.

Nakon analize izvedenih dokaza odbrana je izvela zaključak da Tužilaštvo izvedenim dokazima nije dokazalo da je optuženi D.E. počinio navedena krivična djela, i predložila Sudu donošenje oslobađajuće presudu.

Sud je odbio zahtjev odbrane za saslušanje svjedoka P.V, M.D. i K.S., kao i ponovno ispitivanje vještaka S.E., iz razloga koji će biti obrazloženi u procesnim prigovorima.

3. Prava i pravni standardi

Pravo na odbranu: Sud konstatuje da je optuženi u toku glavnog pretresa imao branioca i koristio mogućnost da predlaže i izvodi dokaze. Svi dokazi na koje se Sud poziva izvedeni su na javnoj raspravi. Optuženi je imao priliku da ispita i ospori sve predložene dokaze. Takođe, sud je pružio priliku odbrani da se u toku glavnog pretresa osvrne na prethodne faze postupka i komentariše sudske odluke sa aspekta povrede prava na pravično suđenje i drugih prava optuženog, kao i da ukaže i na nepravilnosti u pogledu prikupljanja dokaza u prekrivičnom postupku. Ove prigovore sud je cijenio u kontekstu dokaza izvedenih na glavnom pretresu.

Razmatranje i ocjena dokaza: Sud je imao u vidu i cijenio sve izvedene dokaze optužbe i odbrane, ali će u ovoj presudi obrazlagati samo dokaze koji se odnose na odlučne činjenice i iznositi zaključke samo o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku. Sud podsjeća da član 15. ZKP BiH predviđa princip slobodne ocjene dokaza, koji je jedino ograničen principom zakonitosti dokaza (član 10. ZKP BiH), što znači da je ocjena dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi *a priori* određivala vrijednost pojedinih dokaza. Uspostavljajući ovaj princip zakonodavac je dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

Standard dokazivanja: Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard „dokaza van razumne sumnje“. Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih prosječan objektivan presuditelj može zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.

4. Relevantno materijalno pravo

Član 249. KZ BiH (Službeni glasnik BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07) **Stav 1.** “Ko organizuje grupu ljudi ili na drugi način udruženje tri ili više osoba u cilju učinjenja krivičnih djela propisanih zakonom Bosne i Hercegovine za koja se može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna, ako za takvo organizovanje ili udruživanje radi činjenja krivičnih djela nije propisana teža kazna, kazniće se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina“. **Stav 2.:** “Ko postane pripadnik grupe ljudi ili udruženja iz stava 1. ovog člana kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine“.

Član 193. stav 1. KZ BiH (Službeni glasnik BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07) „Ko uvozi, izvozi ili posreduje u prometu oružja ili vojne opreme bez dozvole propisane zakonom Bosne i Hercegovine ili u suprotnosti sa međunarodnim pravom, ili ko daje krive podatke ili propusti prikazati činjenice u postupku davanja dozvole u skladu sa zakonom Bosne i Hercegovine, ili ko propusti u skladu da zakonom Bosne i Hercegovine registrovati ugovor u vezi oružja ili vojne opreme, kazniće se kaznom zatvora od jedne do deset godina“

Član 4. KZ BiH (Službeni glasnik BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07) “Na učinioca krivičnog djela primijenjuje se zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja krivičnog djela“. **Stav 2.:** “Ako se poslije učinjenja krivičnog djela jednom ili više puta izmijeni zakon, primijeniće se zakon koji je blaži za učinioca”.

Član 1. Stav (17) (Službeni glasnik BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07) „**Grupa ljudi** je udruženje od najmanje tri lica koja su povezana radi trajnog, ponovljenog ili povremenog činjenja krivičnih djela, pri čemu svaka od tih osoba daje svoj udio u učinjenju krivičnog djela“

Član 2. stav 1. Zakona o uvozu i izvozu oružja i vojne opreme (Službeni glasnik BiH br. 5/03, 33/03 i 14/05): „Uvoz, izvoz i tranzit oružja i vojne opreme podrazumijeva ulazni i izlazni promet oružja i vojne opreme preko granice BiH kopnenim, pomorskim ili zračnim putem, bez obzira na krajnju destinaciju.

Član 3. Zakona o uvozu i izvozu oružja i vojne opreme (Službeni glasnik BiH br.5/03, 33/03 i 14/05): Stav 1. „Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH (u daljem tekstu Ministarstvo) ...“

Član 5. Zakona o uvozu i izvozu oružja i vojne opreme (Službeni glasnik BiH br.5/03, 33/03 i 14/05): Stav 1. „, Dozvolu za uvoz, izvoz, tranzit ili posredovanje u prometu oružjem i vojnom opremom, ili dozvolu za promet usluga vezanih za oružje i vojnu opremu (u daljem tekstu: dozvola) izdaje Ministarstvo“

5. Ocjena dokaza

5.1. Nesporne činjenice

Među strankama nije sporna činjenica da je na autobuskoj stanici u N.P., dana 23.03.2010. godine oko 14,00 časova, R.N. od vozača autobusa firme C., G.M., koji je vozio na liniji S.–N.P. - S., preuzeo pošiljku – PVC kesu sa tri pištolja i to: marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BE 29306, marke CZ model M 57 kalibra 7,62 fabričkog broja D 38190 sa 7 komada municije i marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BA 302595 sa 5 komada municije, nakon čega je lišen slobode od strane pripadnika MUP-a R S.. Dokazi tužioca koji se odnoce na ove činjenice (DT16, DT17, DT 17a,b, c, d, e, f, g) nisu dovodeni u sumnju u dokaznom postupku.

5.2. Sporne činjenice

Tužilac je optužbu za krivično djelo Udruživanja radi vršenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH zasnovao na činjenicama da je D.E., u martu 2010. godine, postao pripadnik grupe ljudi kojoj su još pripadali R.I. i R.N., te više NN a njemu poznatih osoba iz R S. i B.H., koja je organizovana u cilju činjenja krivičnih djela propisanih zakonom BiH za koja se može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna, ako za takvo udruživanje nije propisana teža kazna.

U vezi sa ovakvim činjeničnim supstratom optužbe Sud je razmotrio sljedeće odlučne činjenice: 1) pripadnost optuženog organizovanoj grupi, i 2) koja krivična djela su bila obuhvaćena ciljem organizovanja grupe.

Sud zaključuje daje tužilac izvedenim dokazima dokazao van razumne sumnje da je optuženi D.E. postao pripadnikom grupe ljudi (koja u smislu člana 1. tačka17. KZ BiH predstavlja udruženja od najmanje tri osobe koje su povezane radi trajnog, ponovljenog ili povremenog činjenja krivičnog djela), čiji je cilj bio neovlašteni promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne upotrebe, pri čemu je svaka od tih osoba dala svoj udio u učinjenju krivičnog djela.

Ovakav zaključak nedvosmisleno proizilazi iz presretnutih razgovora (koji su snimljeni na osnovu naredbe Suda o posebnim istražnim radnjama), iz čije analize se jasno vidi da optuženi D.E. vodi kontinuiranu komunikaciju sa R.I. i neidentifikovanim licima pod nadimcima „Esko B“, „Amel“, „Ismet Zumkin“, „Senči“, „Haba Kombi“, „R Mekin“ i „Bajro“, a R.I. sa G.M. i R.N.. Na osnovu broja komunikacija, njihove sadržine i vremenskog okvira, Sud zaključuje da je D.E. pristupio grupi ljudi koju su činili R.I. i R.N., te više NN osoba iz RS. i B.H, koja grupa se kroz tačno neutvrđen vremenski period (a najmanje u periodu od 10.03. do 23.03.2010. godine), bavila neovlaštenim međunarodnim prometom oružja, pri čemu je D.E. za R.I. nabavljao oružje od njemu poznatih lica u BiH, koje

oružje bi R.I. dalje prosljeđivao do R.N. u N.P. R.S., sve radi dalje prodaje i ostvarivanja protivpravne imovinske koristi. Sud posebno ukazuje na razgovore koji D.E. vodi sa gore navedenim članovima grupe u periodu od 10.03.2011. godine do 29.03.2011. godine, iz kojih se jasno uočava da u komunikaciji nude jedan drugom na prodaju različite vrste naoružanja u žargonskim izrazima „nova tetka za 500 eura“, „gvožđe za 5,5 stoja“, „rus desetka“, „TT“, „mala talijanka model Pietro 950“, „talijan 92“, „češka kombinovana sa optikom“, „argentika“, „belgijska“, „browing“ itd¹.

U telefonskom razgovoru od 11.03.2011. godine, NN osoba, registrovana u telefonskom imeniku D.E. kao „Esko B“², nudi D.E. „gvožđe za 5,5 stoja“, te se dogovaraju da se nađu na I., nakon čega optuženi D.E. poziva osobu registrovanu u njegovom telefonskom imeniku kao „Amel“ (R.S.) i obavještava ga da je uzео „tetku novu“ koja bi „tamo koštala 600“ i interesuje se koliko će mu dati para za „dva, tetku novu i onoga za 1000“. Istog dana D.E. govori R.I. da je kupio „novu tetku sa duplim brojem“ i interesuje se za koliko može da je proda „dolje“. Dana 17.03.2011. godine optuženi D.E. poziva NN lice registrovano u imeniku optuženog kao „Ismet Zumkin“ (R.S.) i obavještava ga da ima „Rusa 10 i TT, sve novo“. Ove činjenice upućuju na nesumnjiv zaključak da je optuženi D.E. pripadnik grupe od najmanje tri lica koja su povezana radi nabavljanja i preprodaje oružja, pri čemu svako od tih lica ima svoju ulogu i udio u vršenju krivičnog djela.

Za krivično djelo Neovlašten promet oružjem, koje je bilo cilj grupe, može se izreći kazna zatvora tri godine (zakonski maksimum 10 godina), čime je ostvareno drugo bitno obilježje ovog krivičnog djela, tako da Sud nalazi dokazanim da je optuženi radnjama opisanim u optužnici počinio krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH.

Sud ukazuje na specifičnost krivičnog djela Udruživanja radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. KZ BiH, koja se ogleda u činjenici što ova inkriminacija obuhvata djelatnost stvaranja kriminalnih udruženja koja je kao takva samostalnog karaktera i ne gubi svoju krivičnopravnu autonomiju u slučaju izvršenja krivičnog djela radi koga je udruženje stvoreno, te će u tom slučaju postojati sticaj ova dva djela. Stavom 2. navedenog člana, propisano je da se radnja izvršenja sastoji u postavljanju pripadnikom grupe ljude ili udruženja tri ili više lica radi vršenja krivičnih djela propisanih zakonom BiH, a za koja je predviđena kazna zatvora tri godine ili teža kazna. Važno je istaći da oblik udruživanja i unutrašnja organizaciona struktura

¹ Da se zaista radi o žargonskim nazivima oružja, Sud je našao utvrđenim s obzirom da je vještak balističke struke A.Č. na glavnom pretresu 21.03.2011. godine, na osnovu velikog broja urađenih vještačenja te s obzirom na mjesto na kojem je zaposlen (ministarstvo), predstavio žargonske nazive za pojedine vrste oružja i to: *čehinja sa optikom* puška češke proizvodnje sa optičkim nišanom, *tetejac tetka* MP7 Zastava ili ruski pištolj i svi ostali pištolji radeni na toj osnovi, *hrvat ili rjemac* pištolj ili automat njemačke ili hrvatske proizvodnje.

² Što je utvrđeno uvidom u dokaz DT12, 12a, 12b, 12c i 12d Izvještaj o vještačenju digitalnih dokaza broj 17-09/2-04-7-582-2-/10 od 21.05.2010. godine, kojim su vještačeni mobilni telefon Nokia 6500 i Sim kartica oduzetih od D.E.

nemaju značaja za postojanje djela, bitna je njegova stvarna namjena i povezivanje najmanje tri lica radi vršenja tih djela. Djelo predstavlja inkriminaciju pripremnih radnji koja ima karakter samostalnog krivičnog djela.

Optužbu za krivično djelo Neovlaštenog prometa oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. KZ BiH tužilac zasniva na činjenici da je D.E., u martu 2010. godine, postao pripadnik grupe ljudi kojoj su još pripadali R.I. i R.N., te više NN a njemu poznatih osoba iz RS. i B.H., u izreci opisano oružje (pištolje marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BE 29306, marke CZ model M 57 kalibra 7,62 sa 7 komada municije i marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BA 302595 sa 5 komada municije) nabavio od njemu poznatog lica i prodao R.I., koji je oružje spakovao u PVC kesu i dana 23.03.2010. godine predao vozaču G.M., rekavši mu da pošiljku preda R.N. u N.P., R S..

U kontekstu ovako opisane inkriminacije Sud je razmotrio dokaze koji se odnose na radnju izvršenja krivičnog djela i činjenični opis tačke 4. optužnice i zaključio van svake razumne sumnje da je optuženi D.E. marta 2010. godine, od njemu poznatog lica **nabavio i predao** R.I. tri pištolja, i to marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BE 29306, marke CZ model M 57 kalibra 7,62 sa 7 komada municije i marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BA 302595 sa 5 komada municije, sa dogovorom da iste pištolje R.I. pošalje R.N. u N.P., nakon čega će R.N poslati novac D.E. i R.I.

Ovakav zaključak Sud temelji na sadržini telefonskog razgovora od 17.03.2011.godine, u kojem optuženi obavještava R.I. da se vraća iz B.L., da je „*nabavio dva nova Rusa glanjc*“, da sada ima *tri*, te da je „*jedna tetka otišla sa rusom... dao sam za hiljadarku i kupio ovo sad*“, te traži od R.I. da mu to unovči, na šta R.I odgovara da može i poziva D.E. da dođe. Sutradan (18.03.2011. godine) R.I. obavještava R.N. da ima „*kod čovjeka tri rusa*“ na stanju. Dana 17.03.2011. godine D.E. je obavijestio NN lice registrovano u imeniku kao „Amel“ da ima dvije *tetke*, ali da jednu mora dati u P. Žargonski izraz „*tetke*“, prema vještaku balističke struke, odgovara pištolju MP7 Zastava ili ruskom pištolju, odnosno pištoljima radenim na toj osnovi, dok žargonski naziv „*rus*“ odgovara pištoljima ruske proizvodnje pa tako i pištoljima marke „Makarov“. Učestvovanje D.E. u radnjama opisanim u činjeničnom dijelu tačke 4 optužnice, Sud je našao dokazanim i na osnovu telefonskih razgovora između optuženog i R.I, kao i R.I. i R.N., u kojim razgovorima se vidi dogovor o prodaji oružja i slanju u N.P., pa tako na dane 20.03. i 21.03.2011. godine, optuženi D.E. traži od R.I. da uzme od njega da proda (jer mu je nužda „*da damo dva rusa*“), na šta R.I. odgovara da će uzeti još bar hrvata „*onog hrvata*“, da on to sve ponese.

Na osnovu iskaza svjedoka G.M., Sud je utvrdio da je R.I., nakon što mu je K.R., jedan od vozača firme C., poslao broj telefona G.M., vozača C. na relaciji S.- N.P.- S., dana 23.03.2011. godine oko 06,30 časova, na S. u S., G.M. predao tri pištolja upakovana u PVC kesu obmotanu ljepljivom trakom, te ga zamolio da to preda

njegovom *amidži - stricu* R.N. u N.P., koji je neposredno po prijemu PVC kese sa tri pištolja lišen slobode. Iskaz svjedoka G.M. je jasan, određen i uvjerljiv, zbog čega ga je sud prihvatio kao objektivan.

Interesovanje optuženog za dešavanja u vezi lišavanja slobode R.N. potvrđuju zaključak da su ovi pištolji poslani od optuženog D.E.. Osim toga, R.I., nakon što je predao pošiljku vozaču autobusa, najprije obavještava D.E. da je poslao „ono“, zatim i R.N. da pošiljku treba preuzeti oko 14,00 časova u N.P. Takođe, u razgovoru između D.E. i R.I. istog dana, D.E. se interesuje kada će R.N. poslati (vjerovatno novac) na što ga R.I. obavještava da će on to „rasturiti „ i „poslati večeras“. Kako ne dobija povratne informacije, optuženi D.E. i dalje nastavlja pozivati R.I., te NN osobe pod nadimcima „Amel“ i „Ismet Zumkin“, tražeci informacije o R.N. zbog pošiljke koju su poslali u P., a dana 24.03.2010 u 11,30 časova R.I. obavještava D.E. da je čovjek pao i da je „unutra“, nakon čega D.E. odgađa planove putovanja za P. (iz razgovora sa „R Mekin“, „Simet Zumkin“ i „Bajro“), zbog toga što su „zatvorili jednog njegovog“.

Takođe, u razgovoru sa licem pod nadimkom „R Mekin“, koji obavještava optuženog da je R.N. uhapšen sa tri revolvera, D.E. odgovara „kako ne znam kad je moje to“, te dalje u razgovoru sa licem pod nadimkom „Esko B“ istog obavještava da su mu „pale one tri stvari u P.“ i iskazuje ljutnu prema R.I.

Na osnovu sadržine navedenih snimljenih razgovora moguće je pouzdano zaključiti da se grupa bavi **prometom oružja**, koje nabavlja u BiH i uhodanim kanalima prebacuje u R.S., gdje ga rastura po cijenama koje su veće od nabavnih, čime je ostvareno i drugo obilježje krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret.

Na osnovu Informacije Ministarstva broj 02-03-25-6/10 od 30.06.2010. godine evidentno je da, u periodu 2009. i 2010. godine nisu izdate dozvole za izvoz oružja za D.E. ili R.I., na osnovu čega se izvodi zaključak da je izvoz oružja izvršen bez odobrenja nadležnog organa, čime je ostvareno i treće bitno obilježje krivičnog djela Neovlašten promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne namjene.

U činjeničnom opisu konsolidovane optužnice optuženom je stavljeno na teret da je posredovanje u međunarodnom prometu izvršio tako što je navedeno oružje od njemu poznatog lica „**nabavio i prodao R.I.**“. S obzirom da iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je optuženi navedene pištolje prodao R.I., Sud je činjenični opis u ovom dijelu izmijenio i uskladio sa utvrđenim činjenicama, tako da je radnje optuženog u ovom dijelu označio kao „nabavku i predaju R.I.“. Iz utvrđenih činjenica slijedi da je prethodni dogovor članova grupe imao kao konačni cilj prodaju i podjelu dobiti, što nije neophodan uslov inkriminacije u odnosu na optuženog.

Dokazi koje je izvela odbrana nisu se odnosili na dokaze optužbe i činjenice koje sud prihvata kao dokazane. Oni su se isključivo odnosili na prigovore, zbog čega će biti razmatrani u dijelu koji se odnosu na procesne prigovore i prijedloge

5.3. Procesni prigovori i prijedlozi

5.3.1. Prigovor zakonitosti pretresa

Tokom postupka odbrana je prigovorila načinu realizacije pretresa kuće koju koristi optuženi sa svojim ocem, ističući da je isti izvršen nezakonito zbog toga što vlasnik kuće nije bio prisutan, da su privremeno oduzeti predmeti irelevantni jer nisu vlasništvo optuženog, te da pretresu nisu svo vrijeme prisustvovala oba svjedoka. U tom pravcu odbrana je izvela dokaz saslušanjem R.F.i P.A., koje su obavljale dužnost svjedoka prilikom pretresa, koje su u iskazima saglasno izjavile da je P.A. napustila mjesto izvršenja pretresa odmah nakon što je optuženi dobrovoljno predao dio oduzetih predmeta.

Iz dostavljene dokumentacije (Naredbe za pretres, Zapisnika o izvršenom pretresu i Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta - DT 7, 7a, 7b, 7c i DT 8) ovo vijeće je utvrdilo da je pretres prostorija koje koristi D.E. sa porodicom, na adresi S., realizovan na osnovu usmene Naredbe za pretres stana, drugih prostorija i pokretnih stvari broj 17-02/3-04-1-116-12/10 koju je izdao sudija za prethodni postupak Suda BiH dana 12.04.2011. godine, koja Naredba je predata D.E., kao korisniku prostorija, dana 12.04.2010. godine u 08,35 časova što je imenovani potvrdio svojim potpisom. Uvidom u zapisnik o izvršenom pretresu Sud je utvrdio da su pretresu prisustvovali svjedoci koji su potpisali zapisnik, te da je optuženi dobrovoljno predao predmete: Lovačka puška CZ /Sačmarica 12/ ser.br.12243, 11 komada patrona za navedenu pušku kal 12, jedan prazan okvir od pištolja CZ 99, trinaest komada metaka kal 7,62, četrdeset komada metaka, dvadeset pet komada pištoljskih metaka kal 6,35 i jednaest komada pištoljske municije, dok su pretresom pronađeni i jedan mobilni telefon Nokia 6300 sa Sim karticom 061 519 874, ultra certifikati za korisničke brojeve 061/519-874, 064/0612558 i 066/524 646, dva prazna okvira za pištolj CZ 99, jedan prazan okvir za pištolj 7,62 i četrdesetpet komada metaka raznog kalibra.

Iz iskaza svjedokinja nedvosmisleno slijedi da su prisustvovala pretresu i dobrovoljnoj predaji navedenih predmeta, kao i činjenica da je svjedokinja P.A. zbog svojih hitnih obaveza napustila mjesto pretresa, istovremeno potpisujući zapisnik. Međutim, Sud nije mogao zaključiti da je odlazak svjedokinje P.A. prije okončanja pretresa mogao bitno uticati na zakonitost ove radnje, tim prije što odbrana ne navodi u kojoj fazi je bio pretres u vrijeme odlaska svjedokinje i u čemu bi se ogledala nezakonitost u daljem dijelu pretresa. Po mišljenju Suda, ne bi bilo prihvatljivo proglasiti cio pretres nezakonitim zbog manjkavosti koje su nastupile u toku pretresa, jer bi to bilo nesrazmjerno zaštićenim interesima strana u postupku. Naime, težnji društva da se razjasne teška krivična djela (a neovlašten promet oružjem predstavlja teško i opasno krivično djelo) u konkretnoj situaciji treba imati prevagu u odnosu na dopuštenost dokaza kao pravo optuženog u krivičnom postupku. Ovo tim prije što se radi o zakonito preduzetoj radnji, pouzdanim dokazima i što je glavni dio oduzetih

predmeta dobrovoljno predat u prisustvu svjedoka pretresa. Takođe, treba imati na umu da bi ovi dokazi bili pribavljeni i da je svjedokinja P.A. bila prisutna do kraja pretresa.³

Sud nije našao relevantnom ni činjenicu da vlasnik kuće u kojoj stanuje D.E. (otac optuženog D.H.) nije bio prisutan tokom pretresa, s obzirom da je članom 60. stav 3. ZKP BiH propisano da će se *korisnik stana i drugih prostorija* pozvati da bude prisutan pretresanju. Iz izvedenih dokaza nedvosmisleno slijedi da je optuženi D.E. sa suprugom i djecom korisnik kuće tako da je njegovo prisustvo kao korisnika bilo sasvim dovoljno prilikom realizacije pretresa prostorija koje je optuženi koristio.

Navodi odbrane da predmeti koji su privremeno oduzeti od D.E.⁴, nisu vlasništvo optuženog već njegovog oca, nisu relevantni prigovori s obzirom da je članom 74. stavom 2. KZ BiH predviđeno oduzimanje predmeta i kada nisu vlasništvo učinioca ako to zahtijevaju interesi opšte bezbjednosti. Kako se u konkretnom slučaju radi o oružju i municiji, za koju nije izdata propisana dozvola, Sud je utvrdio da je u interesu opšte bezbjednosti da se predmeti trajno oduzmu.

5.3.2. Prigovor zakonitosti izvođenja dokaza na glavnom pretresu preslušavanjem snimljenih telefonskih razgovora

Najprije, potrebno je istaći da su posebne istražne radnje koje su sprovedene u ovom predmetu određene Naredbama Suda BiH broj X KRN 10/894 od 08.03. i 06.04.2010. godine (DT2, DT3, DT4 i DT4a), pod uslovima i na način propisan glavom IX ZKP BiH. U odnosu na prigovor odbrane da se snimljeni razgovori ne mogu izvoditi kao dokaz u krivičnom postupku, Sud konstatuje da je članom 122. ZKP BiH izričito predviđeno da se tehničke snimke, isprave i predmeti pribavljeni pod zakonskim uslovima mogu koristiti kao dokazi u krivičnom postupku. Izvođenje dokaza saslušanjem ili gledanjem tehničkih snimki koje su „zabilježile“ činjenice važne za krivični postupak uređuje se opštim pravilima o izvođenju i ocjeni dokaza na glavnom pretresu.

Odbrana se protivila i selekciji telefonskih razgovora koje je izvršilo Tužilaštvo BiH, a koji su preslušani na glavnom pretresu, kao i iskazu vještaka S.E., ističući da je na taj način tužilac po svom nahođenju odabrao koje će razgovore prikazati vijeću. Sud konstatuje da Tužilaštvo predalo originalne DVD-ove na kojima su audio zapisi svih prisluškivanih telefonskih razgovora, tako da je vijeće imalo priliku da se upozna sa istima, a da su materijali koje je tužilaštvo obezbijedilo izvođenjem ovog dokaza na glavnom pretresu predstavljali samo pomoćno sredstvo (tabela i CD sa selektovanim razgovorima). Sud je dopustio selektivno preslušavanje audio zapisa zaključujući da

³ O izdvajanju dokaza i kretanjima u uporednom pravu detaljnije: Željko Karas i Miroslav Jukić: „Promjene u sustavu nezakonitih dokaza, sa osvrtom na kretanja u uporednom pravu“, Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu, br.2/2009., str.605-626.

⁴ između ostalog, lovačka puška CZ /Sačmarica 12/ ser.br.12243

sažet izbor doprinosi boljem razumijevanju i ocjeni dokaza, a da ne ograničava pravo odbrane da ga ospori ukoliko je u suprotnosti sa cjelinom presretnutih razgovora koje je odbrana imala na raspolaganju. Dakle, odbrana nije iznosila suštinske prigovore u pogledu načina prezentacije ovih dokaza, niti je tražila preslušavanje kompleta snimljenih razgovora, zbog čega Sud ovaj prigovor nije prihvatio. Iz istih razloga sud nije prihvatio ni prigovor u pogledu saslušanja vještaka S.E., ukazujući da je odbrana imala mogućnost da unakrsno ispita ovog vještaka i na taj način otkloni nejasnoće u pogledu njegovog iskaza.

5.3.3. Odbijeni prijedlozi za izvođenje dokaza

Na ročištu održanom dana 18.04.2011. godine, odbrana je predložila saslušanje svjedoka P.V., M.D. i K.S., koja lica su pravosnažno presuđena u ovom predmetu, a na okolnost da optuženi D.E. nije saradivao sa njima. Sud je ovakav prijedlog odbio iz razloga što optužnica ne tereti D.E. da je pripadao grupi ljudi koju su činila predložena lica, a imajući u vidu činjenicu da su isti samo karike u organizovanom lancu učesnika, koji po prirodi kriminalne aktivnosti ne znaju jedni za druge, Sud je zaključio da iskazi ovih svjedoka ni u kom slučaju ne bi mogli dovesti u pitanje ostale izvedene, te bi saslušanje pomenutih svjedoka na predložene okolnosti bilo irelevantno za ovaj postupak.

Na istom ročištu odbrana je predložila i ponovno saslušanje vještaka S.E., na okolnosti razjašnjenja činjenica (ko je vršio selektovanje telefonskih razgovora, ko je iznio sadržaj analize, da li je bilo kontakata između R. i D.E. sa saoptuženim licima). Sud je odbio i ovaj prijedlog odbrane, smatrajući da su okolnosti na koje je saslušanje vještaka predloženo dovoljno razjašnjenje u iscrpnom, opširnom i detaljnom saslušanju pomenutog vještaka na pretresima održanim na dane 25.03. i 06.04.2011. godine, kojom prilikom je objasnio način na koji je izvršio analizu prisluškivanih telefonskih razgovora kao i ostale bitne okolnosti, tako da okolnosti na koje su svjedoci predloženi, s obzirom na dokaze koji su izvedeni u pogledu odlučnih činjenica, nisu od značaja za ovaj predmet.

6. Primjena blažeg zakona

Prema članu 249. stav 2. KZ BiH (Službeni glasnik BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07), koji je u vrijeme počinjenja krivičnog djela bio na snazi, za krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela bila je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine, dok je prema zakonu koji je trenutno na snazi zapriječena kazna zatvora do tri godine.

Prema istom zakonu, za krivično djelo neovlašteni promet oružjem i vojnom opremom iz člana 193. stav 1. KZ BiH (Službeni glasnik BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07) bila je propisana kazna zatvora od jedne do deset

godina, dok je prema sadašnjem krivičnom zakonu zapriječena kazna zatvora od najmanje tri godine.

U skladu sa članom 4. KZ BiH, na učinioca krivičnog djela se primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja krivičnog djela, odnosno u slučaju da se zakon promijeni, primjenjuje se zakon koji je blaži sa počinioca, iz čega proizilazi primjena Krivičnog zakona BiH objavljenog u Službenom glasniku BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07.

7. Krivična odgovornost

Nakon ocjene svih izvedenih dokaza, kako svakog dokaza pojedinačno tako i svih dokaza u međusobnoj vezi, Sud je zaključio da je optuženi D.E. potpuno svjesno i voljno pristupio grupi ljudi čiji su mu kriminalni ciljevi bilo poznati, te da je, s umišljajem i s namjerom da djeluje u sastavu grupe međunarodnog karaktera, bio svjestan da u sferi zajedničkog djelovanja imaju dijelom definisane uloge i doprinos, te da je sa sviješću i voljom djelovao sa jasnim ciljem učinjenja krivičnihopravnih radnji krivičnog djela neovlašteni promet oružjem i vojnom opremom te proizvodima dvojne namjene, odnosno da je radnje izvršenja preduzeo sa umišljajem.

8. Individualizacija kazni

Imajući u vidu odredbe članova 39., 40., 42. i 48. KZ BiH, sud je optuženom za krivično djelo Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. KZ BiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav2. KZ BiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, te ga na osnovu člana 53. KZ BiH osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca.

Prilikom individualizacije kazni Sud je u odnosu na svako krivično djelo posebno razmatrao sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za odmjeravanje kazne u smislu člana 48. KZ BiH.

Sud je razmatrao činjenicu da je optuženi kažnjavan za krivično djelo izazivanje opšte opasnosti 1999. godine, ali s obzirom na radnju izvršenja i činjenicu da djela nisu istovrsna, da je od učinjenog krivičnog djela prošlo više od deset godina, te da mu je izrečena uslovna osuda koja je trebala biti brisana, Sud ovu činjenicu nije cijenio kao otežavajuću okolnost. Od olakšavajućih okolnosti Sud je imao u vidu njegovu životnu dob, činjenicu da je nezaposlen i porodične prilike (otac troje maloljetne djece). Takođe, sud je imao u vidu značaj zaštićenog dobra i stepen

ugrožavanja, uzimajući u obzir vrstu i količinu oružja koje je bilo predmet izvršenja krivičnog djela.

Sve je zaključio da će jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca biti snažna poruka drugima da se ne upuštaju u vršenje sličnih krivičnih djela (generalna prevencija), kao i da će dovoljno snažno djelovati na optuženog da shvati štetnost protivzakonitog ponašanja i ubuduće se kloni vršenja krivičnih djela.

9. Oduzimanje predmeta

Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog D.E. su trajno oduzeti predmeti namijenjeni za izvršenje krivičnog djela, a iz razloga zaštite opšte bezbjednosti, i to predmeti privremeno oduzeti po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu, broj 17-02/3-7/10 od 12.04.2010. godine odnosno Lovačka puška CZ /Sačmarica 12/ ser.br.12243, Jedna (1) patrona za lovačku pušku cal. 12/70, Jedan (1) pištoljski okvir za municiju kapaciteta 15 metaka, Dvadesetosam (28) pištoljskih metaka cal.6,35 mm, Tri (3) pištoljska metka cal.9 mm Makarov, Jedan (1) pištoljski metak cal.9x17 mm (kratka devetka), Sedam (7) metaka cal.7,62x39 mm, Dvadesetri (23) pištoljska metka cal. .45 AUTO, Deset (10) patrona za lovačku pušku cal.12/70, Dva (2) pištoljska metka cal.6,35 mm, Dva (2) metka cal.7,62x25 mm, Šest (6) metaka cal. 7,62x39 mm, Sedamnaest (17) metaka cal. .45AUTO, Jedan (1) pištoljski okvir za municiju kapaciteta 15 metaka, Dva (2) pištoljska okvira za municiju kapaciteta 9 metaka, Sedam (7) okvira za nizanje po 5 komada metaka, Devetnaest (19) metaka cal.7,62x39 mm i Dvadesetšest (26) metaka cal.7,9x57 mm.

Kako je već i opisano, Sud nije prihvatio prigovore odbrane da predmeti privremeno oduzeti od D.E. nisu vlasništvo optuženog već njegovog oca, s obzirom da je članom 74. stavom 2. KZ BiH predviđeno oduzimanje predmeta i kada nisu vlasništvo učinioca ako to zahtijevaju interesi opšte bezbjednosti. Kako se u konkretnom slučaju radi o oružju i municiji, za koju nije izdata propisana dozvola, Sud je utvrdio da je u interesu opšte bezbjednosti da se predmeti trajno oduzmu

10. Troškovi krivičnog postupka

Na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP-a BiH, optuženi se obavezuje platiti troškove krivičnog postupka čiju će visinu Sud odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

ZAPISNIČAR

Ivana Petković

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Branko Perić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom vijeću ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog opravka.